

# Cuidar a persones grans que viuen en residències en temps de COVID-19

Eva March<sup>1</sup>, Montse Armengou<sup>1</sup>, Roser Julià<sup>1</sup>, Roser Maura<sup>1</sup>, Montse Graell<sup>1</sup>, Susanna Forné<sup>1</sup>

<sup>1</sup>Residència assistida de la Fundació Sant Hospital

## Introducció

Els primers mesos de pandèmia van afectar de manera especial a persones d'edat avançada amb multimorbiditat i/o malalties avançades, estimant que un 90% de les morts que es van produir van ser en persones grans i moltes d'elles en entorns residencials [1]. En aquells primers moments, els centres vam haver de donar una resposta ràpida i efectiva a les dades epidemiològiques vigents, intensificant la seguretat i minimitzant el risc de contagi. Les mesures de protecció, absolutament necessàries en molts moments, van provocar, la majoria de les vegades, un aïllament de la persona amb un limitat o nul contacte amb l'exterior. La prioritització del benestar físic va relegar a un segon terme els aspectes psicosocials i espirituals bloquejant i/o reduint els drets individuals i l'autonomia de les persones grans i les més vulnerables, fet que va agreujar, en molts casos, alguns estats previs de deteriorament cognitiu i demència que patien molts residents [2].

## Objectiu

Presentar una experiència basada en bones pràctiques en un entorn residencial en època COVID-19.

## Metodologia

Seguint el decàleg d'atenció centrada en la persona (ACP) que proposa Martínez [3] vam realitzar una valoració qualitativa de les necessitats psicosocials que presentaven les persones grans que vivien a la residència assistida de la FSH per plantejar diferents actuacions centrades en els residents, les seves famílies i l'equip.

## Resultats

### Detecció de necessitats:

- Continuitat del projecte de vida dels residents preservant el seu entorn relacional, social i familiar.
- El sentit vital que té la presència dels éssers estimats i la necessitat de l'acompanyament en cas d'absència.
- Relacions socials, participació en activitats d'àmbit comunitari i contacte amb l'exterior.
- La participació de les famílies i dels professionals en la vida residencial.
- Disposar d'espais de reflexió i noves fórmules d'actuació davant la pandèmia.

### Actuacions:

#### ❑ RESIDENTS

- Revisar històries de vida i valorar prioritats davant la nova situació, plantejar objectius assolibles i consensuar-los.
- Proximitat familiar amb videotrucades.
- Apropar les activitats comunitàries telemàticament segons interessos personals.
- Cuidar l'entorn relacional i potenciar la realització d'activitats ocupacionals significatives per a cada persona adaptades a la nova situació de pandèmia.



#### ❑ FAMÍLIES

- Reunions telemàtiques per promoure la seva participació i apropar-los a la vida quotidiana dels seus familiars.
- Contacte regular per telèfon i/o videotrucades.
- Felicitació de Nadal personalitzada mitjançant gravació.

#### ❑ EQUIP

- Creació d'espais de reflexió i d'apoderament.

## Conclusions

El model d'ACP concep les residències com a espais que han de permetre viure i no només sobreviure, s'han d'adaptar a les persones oferint les atencions professionals necessàries però sense oblidar la seva missió principal, que no és altra que recolzar i fer possible vides amb sentit per evitar que les persones perdin el control sobre la seva atenció i activitat quotidiana. Destaquem la importància de la cohesió i la motivació de l'equip en el treball de les bones pràctiques durant tot aquest temps. Per finalitzar volem recollir l'impacte que tenen les activitats significatives i l'acompanyament familiar en el benestar psicosocial de les persones grans. Des de la nostra residència, tot el nostre esforç perquè segueixi sent així.

1. Amblàs, J., Martínez, R, i Blasco, M. (2020). *Medicina Paliativa*, 27 (3), 234-241.

2. Chu, CH., Donato, S. I Dainton, CJ. (2020). *Journal of Advanced Nursing*. Jul 9; 10.1111/jan. 14467.

3. Martínez, T. (2013). *Actas de la Dependencia*, 8, 25-47.